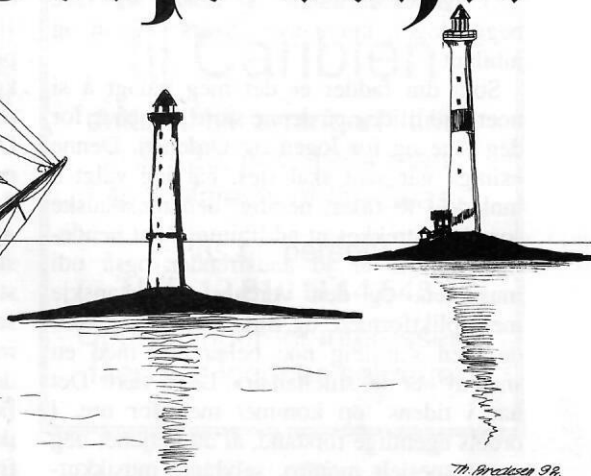

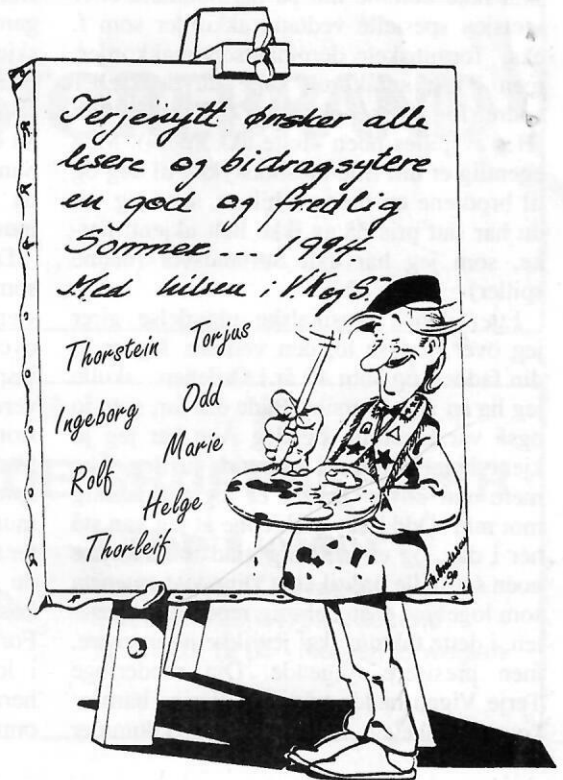
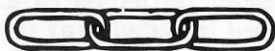
Terje Nytt

ÅR: 1994 Nr. 2

M. Arntsen 94.

MEDLEMSBLAD FOR: TERJE VIGEN . FORTUNA . HENRIK IBSEN . TORUNGEN . KAPRIFOL

Tale til en 25-års veteran

O. M. embetsmenn og brødre av våre begge loger, kjære nye 25 års veteran og jubilant.

Som din fadder er det meg pålagt å si noen ord til deg på denne store dag både for deg Åge og for logen og Ordenen. Denne «siing» når sant skal sies, har jeg valgt å innlede i to faser, nemlig, den musikalske som kan strekkes ut ad libitum i det uendelige, for vi er jo åndsfrender også udi musikken, og den verbale, den kanskje mere pliktformete og tildels karaktergivende men samtidig noe belærende med en snev av «er det slik han er». La så være. Det har i tidens løp kommet meg for øre, i ordets egentlige forstand, at du betjener deg av et spesielt montro, selvlaget musikkuttrykk, når det gjelder spesielle akkorder. Jeg skal ikke komme inn på harmonilære eller «tøtsje» spesielle vedtatte akkorder som f. eks. forminsket dominantseptimakkorder, men i ditt språkbruk kalle du dem eller andre for «feite akkorder», kanskje slik (Her avspilles noen «feite akkorder»). Men egentlig er ditt lille musikkstykke til deg og til brødrene en liten vårhilsen, som jeg vet du har satt pris på av ikke helt ukjent merke, som jeg har kalt Sørlandsvår (denne spiller)

Etter denne musikalske utgydelse girer jeg over til fase to, den verbale. Jeg er jo din fadder, og som 40 år i Ordenen, skulle jeg ha en viss oversikt. Både din far, som jo også var logebror, og deg Åge har jeg jo kjent langt tilbake i min tid, ja deg Åge mere enn 30 år. Derfor er jeg takknemlig mot min Odd Fellow skjebne at jeg kan stå her i dag, og er uendelig glad for å knytte noen spesielle ord til deg. Dine vita anteaeta som logebror er jo behørig repetert i logesalen, i dette faktum skal jeg ikke intervenere, men presisere følgende. Din moderloge Terje Vigen hadde trått sine tiårige barnesko og tilbakelagt de fleste barnesykdommer

da du ble opptatt for 25 år siden, under br. Harry Lindegårds ledelse, en av våre store pionerer her i Arendal. Så du ble ønsket velkommen i et brøderskap med et godt fundament og god erfaring i ordenssammenheng. Det er for meget forlangt at jeg skal huske noe av det jeg sa til femog tyveåringen dengang (han er jo femogtyveåring i dag også, men kanskje ganger to) men noe særskilt må det ha vært, i respektmessig forstand, for du har i alle år benevnt meg Bernstein. Når jeg så av og til i tidens løp har minnet deg på at jeg også har et velklingende fornavn, har du replisert: For meg er du Bernstein. Men som årene har gått, jeg vet ikke når, kanskje da jeg fylte 80 år, har du frivillig eller ufrivillig titulert meg med Oscar. Hva det kan komme av, vet jeg ikke. Kanskje har du mistet respekten for den gamle mann. I så fall var det på tide. Noe er skjedd og det er jeg glad for. Ja Åge for uten å være brødre har vi også noe annet til felles, som gjør båndet sterkt mellom oss. Vi er nemlig begge solgt med hud og hår til Santa Cecilia, Musikkens skytshelgen. Som de fleste vet er du også maktstjålen av musikken.

Det kan av og til være en påkjønning men som årene er gått har det forhåpentligvis vært en velsignelse. Når du Åge gir av ditt overflødigthetshorn, og alt din sjel har av inspirasjon og glede og munterhet til ditt verdenskjente kor her i Arendal, er det et stort medmenneske som springer ut i all sin frodighet, et utadvendt menneskesinn som sprer utallige gleder til sitt kor, som en rik musikkens elv. Det samme som dine korister føler, føler vi også her i vårt lille rike, og du gir og har gitt alltid en god tanke en koselig replikk med et smil til dine brødre. For meg er du fremdeles en ung mann, dog i logesammenheng er du vel en gammel herremann, med logeerfaring på så mange områder. Vi drar bl.a. nytte av deg til vårt

billedarkiv. Du gir så meget, og vi er glad for at du finner plass til vår «mandag» i din hverdagslige opptatthet. Som et lite privat kuriosum skal jeg nevne at det tok meg 40 år i min logetid før jeg fikk høve til å tale til en 25 års veteran og attpåtil som fadder. Kan man ønske seg noe bedre. Jeg vil avslutte med å lese et dikt av en herværende ikke ukjent dikter som jeg synes passer for din dag.

Det heter:

Din dag i livet

Gjengitt et annet sted i bladet

Skål for 25 årsveteranen

br. Åge.

Cruise for Odd Fellows til Caribien

dette vil bli arrangert i tiden
13. - 20. nov. 1994 med
M/S Majesty of the Seas.

Pris pr. person:
NKR 12.810 til 14.548.
Opplysninger for interesserte
fåes hos logenes sekretær.

UNI STOREBRAND

SKREDDERSYDDE GRUPPEREISER

KONTAKT:

Ribe Reiser

med buss i Europa

Einaråsen 29 - 4790 Lillesand

Tlf. 37 07 12 05 - Norge/Norwegian

25.VE. JUVEL 107 TORUNGEN

Mandag 18/4 møtte 66 br. fra logene Torungen og Terje Vigen for å hylle br. Åge Munch Olsen 25 års medlemskap i Odd Fellow.

Veteranen fikk oppleve en fin og verdig seremoni før vi gikk til et pent dekket bord preget av påsken og vårens farger.

Bror Torjus ønsket velkommen til bords med disse ord: Vi valgte gryterett i kveld, for gryterett er like tøyelig som et strikk. Denne gryteretten strakk seg til ca. 2 timer.

Første taler var fadderen br. Oscar. Han holdt en to-delt tale, først en musikalsk så en verbal. (Se den glimrende talen på en annen side.)

Den neste som tok ordet var O.M. Sørensen fra Terje Vigen. Han gratulerte med dagen og takket for en fin seremoni. Han mente ellers at jubilanten hadde gått i en god skole og viste til vervene br. Åge hadde hatt i Terje Vigen fra 1973 til 1981. Han avsluttet med å overrekke blomster og ønsket br. Åge lykke til videre i Odd Fellow.

Så var turen kommet til den nye veteranen. Hadde fadderen vært glimrende så var jubilanten helt på høyde. Han så på 25 års

medlemskap først og fremst som en hyllest til Odd Fellow som hadde vært med på å forme hans forhold til verden, hvor vennskapet hadde vært et viktig bærende element. Han leste så fra Phil Dormans (jeg liker), før han i takknemlighet fortsatte:

Takk til dere venner.

Takk for en trofast hånd.

Takk for hygge.

Takk for broder ånd.

Takk til logen for hva den gir av stille råd.

Takk for at den varmer oss til tanke og dåd.

Takk for høytid i vår logesal.

Takk for lære i vår seremoni.

Ja brødrere det er ingen tvil om at den nybakte veteran var i storform denne kvelden, og han avsluttet med linje fra Falkeides «JEG HAR SLUTTET Å LØFTE PEKEFINGEREN», som han mente han var blitt påvirket av gjennom logens idealer.

Takk for maten tok X O M John Friis Jacobsen seg av med velvalgte ord som avsluttet et hyggelig brodermåltid.

**... godt å ha Falken
når det skjer ...**

Hele døgnet - hele året ☎ **37 02 41 24**

Myhres
KJØKKENA/s

RADIO
OG
FJERN SYN

SPAREBANKEN SØR

Batteri-Elektro

Kystveien 48, Arendal – Tlf. 37 01 63 88
AUT. SPESIALVERKSTED I BILELETRISK ANLEGG

FISKEHALLEN A/s

Arendal

Fiskehallen:

Tlf.: 37 02 11 66 - 37 02 31 13

Privat:

Tore F. Pedersen 37 02 51 90

Freddy Larsen 37 02 57 54

 KREDITKASSEN
Arendal

Gerd Tønseth til minne

Vår alles kjære søster Gerd Tønseth var født 13/2 - 1916, så hun var fylt 78 år da hun døde. Gerd ble opptatt i Rebekka losje nr. 7 «De hvite Liljer» den 23/10 - 73. Hun var aktiv i losjearbeidet, og var med og stiftet losje nr. 51. «Fortuna» den 31/5 - 75. Hun var alltid positiv og hadde forskjellige verv i sin losje.

Vi var i mange år mye sammen – Gerd og Harald Tønseth – Astrid og Olav Espestøyl – Rakel og Trygve Lyngdal – og vi to – Anne Kristine og Jørgen Pedersen – Vi hadde mange gode og glide stunder i hverandres hjem, ikke minst hos Gerd og Harald i deres koselige og gjestfrie hjem på Solkollen.

Da Harald døde i 1980 var det et hårdt slag for Gerd. Vi hadde jo fortsatt våre sammenkomster, men en vegg var ute. Vi savnet Harald veldig sterkt alle sammen, men selvfølgelig var savnet aller størst for Gerd. Hun ble nok aldri den samme etter at Harald var død.

Hun synes det var tungvint å sitte med det store huset på Solkollen når hun var blitt alene, og hun var godt fornøyd når hun fikk

solgt huset, og fikk sin romslige leilighet på Bratthenget, og hytta på Gjervoldsøya var hun jo også meget glad i. Gerd var så punktlig og nøye, hun måtte ha hus og hjem i orden til enhver tid, og når hun etterhvert fikk sine vanskelige sykdomsproblemer, var det ikke alltid så greit, men hun hadde god hjelp og støtte av sine 2 sønner og sin svigerdatter. Hun var meget opptatt av sine barnebarn, og hun gledet seg over å få besøk av dem. Hennes sviktende helse medførte at hun ikke kunne delta i losjen lenger og hun hadde mye vondt og vanskelig i de senere år. Hun var veldig opptatt av at Ivar ville bli så alene når hun gikk bort, og det gledet henne meget at Ivar fikk sin glide samboer. Da hun i tillegg til sine andre sykdommer også fikk hjerneblødning, fikk hun sin siste levetid på sykehjemmet.

Vi minnes med takk og glede alle gode stunder vi vikk ha sammen med Gerd, og lyser fred og signing over hennes glide minne.

Anne Kristine og Jørgen Pedersen

Erling Bjorbæk til minne

Onsdag den 13. april 1994 mottok vi den triste melding at vår Br. Erling Bjorbæk var død. Erling Bjorbæk ble 86 år gammel, og var den eldste bror i vår Loge. Han var en aktiv bror tidligere, men sykdom hindret han i å komme i Logen vår de siste årene. Men vi vet at han savnet Logen og samværet med brødrene der.

Han ble opptatt i Odd Fellow Ordenen den 16/11 1955 i Loge nr. 17 Dag i Porsgrunn, og fikk alle sine Loge grader der.

10. oktober 1959 var han med å stifte Loge nr. 61 Terje Vigén, og ble dens medlem nr. 5. 28/10 1983 var han med å stifte Loge nr.

107 Torungen, og ble dens medlem nr. 2. Med sin store interesse for historie var det naturlig at han ble dens første arkivar, 1983 - 1985.

Jeg vil også nevne at den Bibel vi har i Loge Torungen er en gave fra han.

Erling Bjorbæk ble opptatt i leir nr. 5 Klippen i Porsgrunn 12/2 1962 og fikk alle sine Leirgrader der. Han ble overført til Leir nr. 14 Sørland da denne ble stiftet.

Vi lyser fred over Erling Bjorbæks minne

O. M:
Loge 107 Torungen

Den norske Bank

J.HUSEBYES EFTF.

**ELEKTROHUSET
PÅ TORVET I ARENDAL**
TLF. 37 02 17 08 / 37 02 18 92

– bygget for
driftsikkerhet

Arendal Auto %

Strømmen, Sentralb. 37 09 41 33

**Tannlegene i
Grimstad:
Sigurd Holte
Erik Granhaug**

Norsafe AS er det nye navnet på Jørgensen & Vik A/S, livåbyggere siden 1903. Vi holder til på Tromøy, Arendal og har 75 ansatte.

Bedriften produserer og markedsfører livbåter, fritt fall livbåter, MOB-båter og daviter. Våre kunder er skipsverft, redere, konsulenter og operatører i shipping og offshore over hele verden.

AGDERPLAN A/S

**RADGIVENDE INGENIØRER I BYGGETEKNIKK
KOMMUNALTAKNIKK OG GEOTEKNIKK**

**Storgaten 2 - 4890 GRIMSTAD
Telefon: 37 04 36 00 - Telefax: 37 04 49 16**

GULLSMED

Sigurd Vik

**GULL - SØLV - UR - OPTIKK
VIK-GÅRDEN**

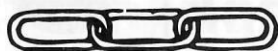
TORVET - ARENDAL - TLF. 37 02 17 47

Aut. rørleggerfirma

Johannes Liene A/S

Telefon 37 04 71 55

Odd Fellow Huset a/s

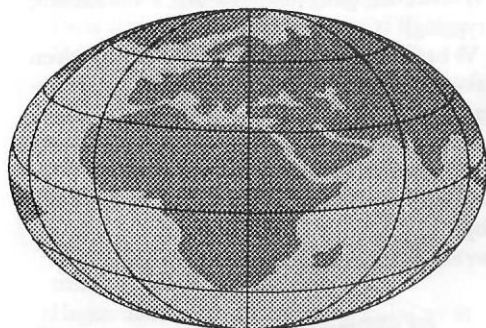
Reglement for Odd Fellow Huset A/S

1. Odd Fellow Huset leies fortinnsvis ut til faste leietakere.
2. Søstre og Brødre av Odd Fellow ordenen har rett til leie av lokalene til åremålsdag, bryllup, barnedåp, konfirmasjon, begravelse etc. til rett opp eller nedadstigende linje, til den utleiepris som styret til enhver tid fastsetter.
3. Leietager plikter etter møtedag å ha lokalene i full orden senest klokken 14.00 den påfølgende dag.
4. Leietager er ansvarlig for eventuelle skader som blir påført hus eller innbo ved deres arrangementer.
5. Leietager har ansvaret for at mottatte nøkler til huset ikke bli benyttet av utenforstående.
6. Lufting av lokalene skjer mot nord (på høyre side når man kommer ned i underetasjen) av hensyn til støy til nabolaget.
7. Lokalene forlates i ro og orden slik at man unngår klage over bråk fra naboer.
8. Dersom rengjøring ikke er tilfredsstillende, vil leietakerne eventuelt måtte dekke utgiftene til ny rengjøring.

Den Store Odd Fellowturen

PARIS

påsken 1994

1. DAG. FREDAG 25.03.94.

I løpet av 10 dager ble 41 mennesker ristet sammen på en alle tiders busstur til Paris. Deltagerne kom fra følgende loger på Sørlandet:

Nr. 92 Dronning Aasa og nr. 103 Lister i Farsund. Nr. 7 De Hvite Liljer, nr. 56 Camilla Collett, nr. 72 Eterna og nr. 89 Skagerak i Kristiansand. Nr. 51 Fortuna, nr. 93 Kaprifol, nr. 61 Terje Viglen og nr. 107 Torungen i Arendal.

I tillegg en del ektefeller.

Vår eminente reiseleder, Finn Larssen, begynte å telle oss allerede på rutebilstasjonen i Arendal og minnet oss om passene. Dette tegnet til å bli en sikker og god tur. Noe som ble ytterligere bekreftet av vår bussjåfør Åge Ausland. På vei til Larvik plukket han opp sin Esther ved deres hjem i Gjerstad.

2. DAG. LØRDAG 26.03.94.

Etter en hyggelig kveld og fin overfart ombord på Petter Wessel startet en vårlig fart sydover i Europa. Det ble grønnere og grønnere etterhvert som ferden skred fram, med full vår i Paris.

Men før vi kom så langt, hadde vi to deilige overnattinger.

For dem som er vant til å reise over grensen Danmark/Tyskland, var det et lite sjokk at en tysk grensekontrollør besteg bussen og sjekket passene våre. Det er lenge siden sist det ble gjort.

Den første overnattingen var i rottefangerbyen Hameln etterat vi først var blitt gjort kjent med sagnet som har gitt byen sitt ry. Vi fikk et førsteklasses hotell medfølgende en deilig middag. Noen brukte kvelden til å bli bedre kjent med hverandre og/eller byen. Rottfangerhuset, brudehuset og alle de flotte gamle restaurerte husene gjorde seg bra i fullmåneskinn. For enkelte var Rattenkillersnapsen en ny opplevelse.

3. DAG. SØNDAG 27.03.94.

Alle gledet seg over søndagens etappe: Hameln - Bernkastel/Cues.

Opp Moseldalen i nydelig solskinn og med alleer av blomstrende japanske kirsebær og blomsterbed med påskeliljer, fikk oss til å huske på at vi switset over til sommertid.

En reise i Moseldalen er jo som en vandring i Vinmonopolets prisliste. Vi fikk med egne øyne se bl.a. vinberget til Zeller Schwartz Katz. Undertegnede prøvde å ta deltagerne med på en vandring i skalaen over forskjellige hvitvins-kvaliteter. (Eller ble det forvirring?)

Moseldalen er så bratt at jeg tror gjerne (etter å ha sett dalen) at de som arbeider her er født med et kort og et langt bein.

Jammen er det mye arbeid for druene kan bli til vin. Når en vet at gjennomsnittlig blir det en liter druesaft av hver drueplante, skjønner vi fort at det må noen kilometer med drueplanter til for at det skal bli en lønnsom bedrift å lage vin.

Gjensynet med Bernkastel ble akkurat den opplevelsen en håpet på. For dem som hadde førstegangsopplevelsen her, var ingrediensene slik de skulle være. Den koselige byen med strykejernhuset og bindingsverk-husene rundt torvet gir alltid den store turistopplevelsen.

En rar følelse var det å se merket etter vinterens store oversvømmelse av elva Mosel. Det var virkelig litt av en rekord. Vannet hadde stått langt over hodet på oss.

Om kvelden tok reiseleder Finn oss med på vinsmaking hos herr Zimmermann.

Det var forresten her vi opplevde Åges skikkelige rygging for første gang på turen. Du verden som den mannen kunne håndtere bussen. Trodde nesten han skulle ha rygget oss like inn

i vinkjelleren.

Finn oversatte fra tysk til norsk som en gud. Han hadde tidligere på dagen gitt oss en glimrende innføring om hvordan vi skulle se, lukte og smake på den edle hvitvin. Så da vi satt i vinkjelleren, oppførte vi oss som vinskjønnere alle sammen. Her gikk det på øksler, temperatur og kvalitet.

En kan jo si hva en vil om vinen, men at den løser på snakketøyet er det ingen tvil om. Vi hørt ut som et kaklende hønsehus på hjemveien. Aldri har vel så mange brukt så liten tid på å sove så godt den natta.

4. DAG. MANDAG 28.03.94.

Mandag startet så etappen som skulle bringe oss til byen blant byer, PARIS. Vår kjempesjåfør hadde sammen med Finn først bestemt seg for å vise oss Luxemburg.

Det ble en fin sightseeing tur gjennom landet Luxemburg, men ikke minst gjennom hovedstaden Luxemburg. Spennende klatring med bussen opp gjennom den gamle bydelen, over viadukter, forbi jernbanestasjonen og i retning Thionville i Frankrike. Reiseleder Finn fortalte glimrende om bygninger, broer, hull og andre severdigheter.

Ved grensepasseringen Luxemburg-Frankrike måtte vi stoppe. Her ble det imidlertid bare en kontroll om sjåføren hadde alt i orden.

Vel over i Frankrike slo det oss straks at på de franske autostradaene var trafikken mindre enn i Tyskland. Forklaringen kom nokså raskt. Det koster adskillelige mynter å kjøre bil på disse flotte veiene.

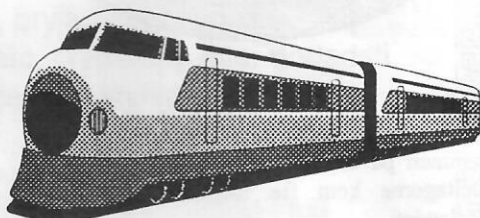
Med Finn som entusiastisk lærer ble det gjennomført et intensivt kurs i fransk. Vi klarte på egenhånd å bestille alt vi ville ha. Til og med telefonkort. Selv om Inger-Johanne fikk

fransk nummer hver gang.

Vi kom til vårt hotell (Hotel Campanile) i St. Dennis, like ved en av endestasjonene til Metroen i Paris. Klokken var 17.00. (Her fikk vi atter en gang oppleve Åges mirakuløse rygging)

Vi hadde god tid til en nydelig middag. Noen slappet av, noen gjorde seg kjent med omgivelsene. Hotellet vårt lå like i nærheten av et stort varemagasin og et stort forretningsstrøk med markert 2 ganger i uka.

Første kvelden, i Paris var satt av til en "Paris by night" tur. Denne var meget dyktig lagt opp av de to, sjåfør og reiseleder.

Første del bestod i et skikkelig kurs i hvordan bruke Metroen. Hele gjengen tok metroen ned til byens sentrum og det til og med med "togskifte" underveis.

Vi gikk opp til jordens overflate på Trocadero stasjon. Bussen hadde i mellomtiden kjørt "på egenhånd" ned til sentrum.

Fra stasjonen gikk vi til Place de Chaillot. Dette var et trekk som viser reiseleders profesjonalitet. Det syn som møtte oss da vi rundet hushjørnet og så Eiffeltårnet i flomlys, var et slikt syn som gir turistene klump i halsen og frysninger på ryggen. En meget vakker opplevelse.

Naturen fortsatte med buss rundt til de kjente steder som Seinen, Eiffeltårnet, Invaliden, Notre Dame, Louvre, Concordeplassen, Champs Elysées, Triumphbuen, etc., etc., etc.

En fin start i byenes by.

5. DAG. TIRSDAG 29.03.94.

Neste dag var avsatt til 2 vesentlige hovedbegivenheter: Dagen i Versailles og kvelden på Moulin Rouge.

For å komme til Versailles kjørte vi en rute

som brakte oss gjennom en bydel der moderne arkitekter hadde fått bolter seg fritt. Vi fikk se de merkeligste byggverk, ja sågar en moderne variant av triumphbuen. Etter å ha passert Bologneskogen, et av Paris store friluftsområder, kom vi til byen Versailles og til slottet hvor Ludvig den 14. holdt hus. Å hvilket hus !! Den ene salen prektigere enn den andre med malerier på vegger og tak, med gull, krystaller og speil. Her var ikke minst speilsalen utrolig. Et slikt syn kan ta pusten fra et vanlig dødelig menneske, men så var jo Ludvig den 14. (etter egen mening) Guds stedfortreder på jorden.

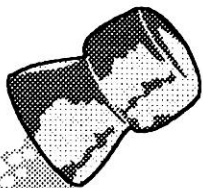
Hagen utenfor slottet er nok også litt av et syn. Det fikk vi absolutt inntrykk av, men dessverre var den ikke "pakket" ut enda.

Etter slottsoppholdet ble det tid til å ta seg en tur i byen Versailles og mange benyttet anledningen til å spise et måltid. Fransk løksuppe ble mektig populær her.

Mellom oppholdet i Versaille og kveldens store opplevelse ble det tid til en god innkjøpsrunde i våre "nær-butikker".

Når det gjelder Moulin Rouge er det vanskelig å komme med noen beskrivelse. Det må bare oppleves. Og det gjelder like mye for oss jenter som for guttene. Det var virkelig et topp profesjonelt show.

Riktignok er det slik at mange toppløse kontrafeier fyker rundt på scenen, men der er mye annet som fyker rundt også, både på og utenfor scenen. Can - can er jo festelig. Prisen pr. person er noe stiv på et slikt sted selv om en ½ flaske champagne er iberegnet.

6. DAG. ONSDAG 30.03.94.

Den store sight-seeing dagen i Paris. Bussen tok oss med direkte til Place Charles de Gaulle med Triumphbuen. Der kjørte vi først en paraderunde i rundkjøringa rundt Triumphbuen. En rundkjøring med mange filer som ikke er avmerkta. Dyktig kjøring av sjåføren. De fleste var med opp de 284 trappetrinnene til toppen av Triumphbuen (Heisen var til reparasjon denne dagen). En kjempefin utsikt ut over de 12 avenyer.

Ved foten av Triumphbuen brenner den evige flamme på den ukjente soldats grav. Godt å konstatere ved selvsyn at flammen fremdeles brant.

Neste stans på ferden var Invalidedomen med Napoleons grav. Et mektig byggverk med Napoleons sarkofager (7 stk. i alt utenpå hverandre. Den synlige er laget av eik.) sentralt plassert.

Det største og lengste stoppet ble gjort ved Eiffeltårnet. Her brakte 2 heiser oss opp til toppen. Det var noe til utsikt.

Etter middag brakte bussen oss til Seinen. Der besteg vi en av sightseeing båtene og var med på en nydelig rundfart i flomlys. Et vidunderlig vær med 24° C gjorde turen fullkommen.

7. DAG. TORSDAG 31.03.94.

Det hadde regnet om natta. Morgenens opprart likevel med strålende sol.

Bussen brakte oss til Notre Dame, kirken som ligger sentralt plassert på øya Cité i Seinen. Imponerende kirke med noen vakre glassmalerier. På plassen utenfor kirken ligger Paris nullpunkt. Det er ut fra dette punkt alle avstander til Paris regnes.

Bussen brakte så flesteparten til Concordeplassen. Fra da av hadde vi resten av dagen til fri disposisjon. Flesteparten benyttet sjansen til å flanere på Champs Elysée. Måltidet som ble fortært på egenhånd viste seg å være med mange forskjellige franske spesialiteter. Ja, det ryktes at enkelte våget seg på snegler. Det var i hvertfall et faktum at en del gikk rundt med tomme skall. Innholdet var fortært, med hvitløksmør.

Igjen hadde reiseledelsen vår laget en kjempeaften. Metroen ned til Montmartre. Rusle på det lille torvet. Se på malerier. Noen kjøpte etter flere pruterunder. Noen lot seg tegne.

Her ble vi overrasket av regnet. Det gjorde imidlertid intet, fordi noen benyttet anledningen til et restaurantbesøk. Andre besøkte den nydelige kirken, Sacre Cœur. At det var kveldsmesse den kvelden gjorde opplevelsen enda sterkere.

8. DAG. FREDAG 01.04.94.

Mange benyttet sjansen til å handle før avreise. Både det store varehuset og markedet stod til vår disposisjon.

Ferden hjemover ble satt i retning Belgia. Der fikk vi et stopp i Europas "hovedstad", BRÜSSEL. Vi følte oss veldig internasjonale der vi stod på Grand Place og så på de flotte bygningene rundt oss.

En god del benyttet anledningen til å sikre seg kniplingesuvenir fra Brussel.

Etter å ha passert Europaparlamentet ble kursen satt mot Aachen.

Overnattningen skjedde i et moderne hotell som sågar ikke var helt ferdig.

9. DAG. LØRDAG 02.04.94.

Dette var den siste lange bussetappe fra til Vojens i Danmark. Det var så liten trafikk på den tyske autobanen at turlledelsen fant ut at vi kunne sløyfe Elbentunnelen og heller foreta en sight-seeing gjennom Hamburg. Reiseleder Finn guidet igjen på en fin måte. Men da vi kom til sjamøretappen gjennom St. Pauli behøvde han plutselig ikke å guide. Mange kjente seg igjen på Reperbanen og Der grosse Freiheit. Praten gikk i et blant mannfolka.

Ved grensa var det jammen mange som enda ikke hadde fått fylt opp kvota si, så handelen gikk livlig hos Otto Duborg.

Overnattninga i Vojens var på Slukefter Kro. Turen hadde sin offisielle avslutning her med et bord ledet av formannen i Reisekomiteen, Thorgrim. Gaveoverrekkelser med godord ble meget fortjent gitt til reiseleder Finn Larssen, sjåfør Åge Ausland og formannen Thorgrim Sataslaatten.

Stemningen var meget god ved bordet og det

var sikkert en fra vårt selskap som måtte slukke efter seg.

10. DAG. SØNDAG 03.04.94.

Ferden gjennom Danmark gikk også knirkefritt slik at vi hadde god tid til kjøtthandel hos slakter Winther.

Vannet var helt flatt, så overfarten med ferja til Kristiansand var bare en fornøyelse.

At den stående buffen også inngikk i prisen gjorde bare det hele fullkomment. Ferja var i rute, ingen tatt i tolla, så vi regner med at alle var hjemme for søndagen gikk over i neste dag.

KONKLUSJON.

Alle turfortellinger avsluttes gjerne med at vi alle var enige om at det hadde vært en gild tur. Slik må også denne beretningen avsluttes. Men denne gangen er det ikke noen floskel. Det var en fantastisk fin tur.

Reisekomiteen i Aust-Agder har all ære.

Været var helt topp hele tiden.

Maten var rimelig god. En av dagene fikk vi faktisk kanin til middag. Det smakte for de fleste fortreffelig. I hvertfall inntil vi fikk rede på hva det var.

Reisefølget var av ypperste merke. Stemningen i bussen var fantastisk. En følte seg hjemme.

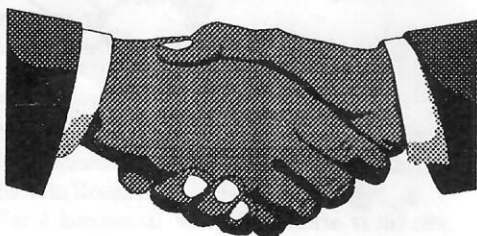
En stor takk må rettes til dem som bidro med noe til felles beste. Med Brattbakken (lest av Thorgrim) som gjennomgangsfigur ble det kulturelle av høy klasse. Men alt fra vitser, opplesning, guiding, etc var fremragende. Det sveiset oss sammen i en herlig gjeng.

Det at en kan reise sammen på en slik måte gir oss trygghetsfølelse.

Vi ser fram til neste tur.

På oppdrag fra turkomiteen

WENCHE

RANDVIK MATSENTER

RISØR

Klær for ung voksen dame

Tlf.: 371 - 63 288

Kurant
EURO SKO

Storgt. 32, 4890 GRIMSTAD
Arena Senter, 4800 ARENDAL
Friholmsgt. 3, 4800 ARENDAL

FARVE

Langbrygga 17b

Tlf. 37 02 76 15

Utstyr til glass-, porselen og
akvarellmaling.

Godt utvalg i hvitt porselen
og resirkulert glass.

Kurs i glass og porselensmaling.

Vi maler også på bestilling.

 TOR
ERIKSENS
GARTNERI

GRØM, 4890 GRIMSTAD. TLF. 37 04 01 22 - BOLIG 37 04 01 22
Grønnsaker og blomster Engros

AGDERMØBLER &
MUSIKK

NILS IVAR STAD
Boks 47, 4891 GRIMSTAD

 STATOIL

Statoil Service Lillesand
LILLESAND AUTOSENTER
4790 Lillesand
Telefon 37 27 21 00

Med Thomas Wildey i årene 1783 til 1861

Historisk perspektiv

England, USA, Europa og Norge

Det kan være nyttig for noen og enhver av og til å stoppe opp og tenke over hva som skjedde i vår nærhet i Europa og ellers i en tid våre Tippolderfedre ble født og en tid de opplevde for bare godt over 100 år siden.

Ett er sikkert i denne sammenheng, og det er at Thomas Wildey, født 15. januar 1783, ble født inn ett, for Europa, meget urolig tid.

Og i historisk sammenheng, en utrolig spennende tid.

Store omveltninger var på gang. Jordbruks eller landbruks-revolusjonen, som startet i England ca. 1770 fikk betydning for resten av kontinentet med økt matproduksjon og tilhørende økning av folkemengder i de forskjellige land.

Tidlig på 1800-tallet startet i England en ny revolusjon, en revolusjon som fikk enorm betydning for resten av verden, og fikk benevnelsen Den Industrielle revolusjon, hvor man gikk over fra rent håndverk til masseproduserte varer.

Dette var de såkalte ublodige revolusjoner.

Franske revolusjon

I 1789, da Thomas Wildey var 6 år gammel, startet Den Franske Revolusjon, en revolusjon som i sin konsekvens også skulle få betydning for Norge.

Etter en serie med større og mindre mot-revolusjoner med klimax i 1795, trer en

meget kjent person frem for åpen scene, nemlig general Napoleon Bonaparte. I 1796 får han kommandoen over en større Fransk Armé, og det er med denne at han «Dro over Alperne» og slo en større Østerriksk armé i Nord-Italia.

Vi har alle hørt og sunget denne kjente sang om Napoleon med sin hær over Alperne dro. . .

I året 1799 overtok Napoleon styringen i Frankrike, etter ett statskupp.

Vår Thomas Wildey var på dette tidspunkt 16 år gammel, og ganske sikkert en nysgjerrig pølse som fulgte med i hva som skjedde rundt ham. Vi vet jo at han gikk i smedlære, ett yrke hvor man merket de harde tider som gjorde seg gjeldende under den Industrielle revolusjon, og en tidsepoke som nok etterlot seg mye fattigdom for den jevne befolkning.

I året 1804 ble Tomas Wildey innviet i Odd Fellow-ordenen bare 21 år gammel.

England var på denne tiden en stormakt til sjøs, og i krig med Frankrike.

Med unntak av en periode fra 1802 til 1803, varte denne krigen uavbrutt fra 1792 til 1814. Mange historikere mener at dette i realiteten var den Første Verdenskrig, den involverte jo ikke bare hele Europa, men også «Spansk Amerika», dvs. Mellomamerika og store deler av Sydamerika og Mexico og deler av det som i dag benevnes Øststatene i USA samt Canada med flere.

Hva skjedde her hjemme på denne tiden rundt 1800 til 1815?

Norge var på denne tid ett lydrike under Danmark, noe som hadde vært en realitet siden 1380. Noe løselig tilknytning i perioden 1380 til 1530, fra dette tidspunkt meget sterkere.

Terje Vigen-tiden

I 1806 erklærte Napoleon at han ville «sulte ut England ved å isolere den Engelske øy fra resten av Europa. Da Frankrike noen år før hadde tapt sin krigsflåte i slaget ved Trafalgar, hadde de ingen annen måte å «sulte ut» England på enn å kreve at resten av Europa, som Napoleon hadde taket på, skulle boikotte England, dvs. Europa skulle ikke kjøpe varer fra England og Europa skulle ikke tilføre England noen form for varer.

Dette ble av historikerne kalt Kontinental-systemet.

For å gjøre dette Kontinental-systemet effektivt, beordret Napoleon to nøytrale stater, som hver for seg hadde betydelige marinestyrker, om å slutte seg til. Den ene staten var Danmark-Norge, den andre var Portugal.

Spesielt Danmark-Norges flåte ble ansett som en fare av Engleskemennene, og i 1807 gjennomførte admiral Nelson det såkalte Flåteraid på København red.

Hele den Dansk-Norske flåte ble røvet, og København bombardert i 4 døgn.

Etter dette hadde den Dansk-Norske kong Frederik den 6. ikke annet valg enn å slutte seg til Napoleon, selv om det stred mot hans vilje.

Fra dette tidsrom, 1808 og 5-6 år fremover til 1814 innførte Englesmennene den berømmelige blokade, en blokaden kun brutt ved den såkalte «Lisensfarten» i 1809. Blokaden var spesielt effektiv i Skagerrak, mellom Danmark og Norge, og det er i dette tidsrom, 1807 til 1809 at Henrik Ibsen har

hentet sin historie om Terje Vigen, hans tilfangetagelse og opphold i prisonen i England, og hans frigivelse i 1814.

Det er regnet ut at mellom 5 og 7 000 nordmenn satt i prisonen i kortere eller lengre tid, varierende fra 5 til 7 år. Selv under Lisensfarten, en periode hvor England opphevet blokaden, ble svært få Nordmenn satt fri.

Dette fikk etter hvert så store følger for den mannlige befolkning på Agder-kysten at det ble ett problem for forøkelser av kystbefolkningen.

Det heter, i dette tidsrom, at «Kvinderne i Flosta sogn sendte ett brev til Engelske myndigheder om at løslade deres mænd, da er ikke var flere igjen av dem».

Og 1814 var Thomas Wildey 31 år gammel, og hadde da flyttet til London. Han opplevet nok sikkert meget sterkt det som skjedde rundt ham, på den ene siden krigen med Napoleon, blokader o.l., på den andre siden den armod og fattidom som hersket i det industrielle England, hvor de tradisjonelle handverkene etter hvert ble utkonkurrert av maskiner.

1814 danner også slutten på det Dansk-Norske dobbeltmonarki og den 434 år gamle foreningen mellom Danmark og Norge. Mye er skrevet om denne tiden, og helt ferdig blir en vel neppe.

Sverige hadde nå, i Januar 1814, gjenom makt og list, vunnet Norge fra Danmark.

Mens Karl Johan og hans hær var opptatt med å krige mot Napoleon nede på kontinentet våren 1814, benyttet Nordmennene seg av muligheten til å fremme sine krav om selvstendighet og egen grunnlov. Dette ble gjort sammen med prins Cristian Fredrik og med velsignelse av Fredrik den 6., og var ett spill for om mulig å utmanøvrere Karl Johan fra å overta Norge som krigsbytte.

Den 17. mai 1814 fikk Norge sin grunnlov ved riksforsamlingens møte på Eidsvoll. Denne grunnlov var, som nevnt, ett resultat av stormaktenes spill, og prins Cristian Fredrik, sønn av Frederik den 6 av Danmark, var en av arkitektene bak. På denne bakgrunn gav den nye grunnloven meget stor makt til kongen, noe som var tilsiktet, fordi Cristian Fredrik planla å føre Norge tilbake til Danmark igjen, og ville i såfall sikre seg stor makt.

Senere på sommeren 1814, vendte Karl Johan tilbake fra kontinentet med en krigsvant hær og krevde, etter tidligere avtale med stormaktene, Norge som bytte. Nordmennene var ikke enige, og det kom til kringshandlinger.

Etter 14 dagers krig med Svenskene, hvor Nordmennene ydet meget sterk mostand, ble det sluttet fred den 14. august 1814 ved den såkalte Mossekonvensjonen.

Der fikk prins Christian Fredrik beskjed av Karl Johan om å forlate Norge, og en ny runde forhandlinger med Nordmennene om grunnloven av 17. mai kom i gang. Resultatet er grunnloven av 4. November 1814, som ble beseglet med valget av Cristian den 13. som felles konge, en grunnlovgivende forsamling, som i sin bemerkelse-verdige konsekvens la grunnlaget for unionsoppløsningen mellom Norge og Sverige i 1905.

Tilbake til Thomas Wildey.

I 1817 emigrerte han til USA, et nye landet i Vest, som gav muligheter til emigranter fra alle verdens hjørner, ett land med religionsfrihet og frihet til å utvikle seg selv.

USA var da ett land i rivende utvikling og hadde allerede en befolkning på størrelse

med Frankrike, ca. 60 mill. innbyggere.

På den tiden da Thomas Wildey ble født, hadde landet gjennomlevet en Uavhengighets-krig mot England, og fått sin selvstendighet i 1776. Den Amerikanske grunnlov som da ble satt opp, satte mennesket, uansett religion, hudfarge eller tilhørighet i sentrum, og dannet senere hen forbilde for de fleste andre grunnlover i verden.

Man kan forstå at Amerikanerne ikke synes vel om Engelskmennene de påfølgende år, og det merket nok Thomas Wildey da han kom til Baltimore i 1817.

Men han gav ikke opp. Historien viser at han opprettet den første Loge den 26. april 1819, bare to år etter sin ankomst.

Thomas Eildey døde 19. oktober 1861, 79 år gammel.

1861 står videre for begynnelsen av den Amerikanske Borgerkrig som varte fra 1861 til 1865, og som forente Sørstatene og Nordstatene og avskaffet slaveriet.

I sannhet kan man påstå, at vår Loges grunnlegget levde i en historisk tid, hvor utviklingen skjøt fart som den aldri før hadde gjort, hvor landegrenser ble fastlagt, hvor slaveriet ble forbudt, hvor mennesket igjen kommer i sentrum ved at fattigdom, sykdom, levevilkår og urettferdighet skulle bekjempes av flere og flere land og av flere og flere mennesker.

Dette er jo også endel av vår Loges læresetning, og Thomas Wildey var helt sikkert oppmerksom på dette. Montro om det ikke også hadde innvirkning på de menneskene som hadde med oppbyggingen av Odd Fellows-ordenens grunn-setninger slik vi kjenner de idag.

Finn F. Ericchsen

Del gledene – og gleden blir en del av deg!

NYE SØSTRE OG BRØDRE

FORTUNA

Marit Myhre Auestad
Irmelin Sauvik

KAPRIFOL

Else Byholt
Grethe Salvesen

TERJE VIGEN

Georg Nordahl
Per N. Pedersen
Lars Rødland
Kjell Monrad
Ketil Mikalsen
Joleif Olsen

HENRIK IBSEN

Ferenc Brunner
Jan Roar Solås
Kjell Fosseli

TORUNGEN

Dag Anderson

50 ÅR

Reidun Aamlid Lund 25.07 Fortuna
John Ragnar Johnsen 30.10 Terje Vigen
Åge Munch-Olsen 08.12 Torungen

60 ÅR

Jon Birger Hauge 12.07 Henrik Ibsen
Olaf Gangenes 05.08 Henrik Ibsen

70 ÅR

Terje Noddeland 20.09 Terje Vigen
Karl Hugo Andresen 24.11 Terje Vigen

Hilsen fra loge 120 Colin Archer, Larvik

Til logene i Arendal

Som noen av dere kanskje husker var undertegnede str. og brr. fra logene i Larvik på «studiereise» til Fredagstreff i Arendal 20. mars 1992.

Vi har nå hatt vårt første Fredagstreff her i Larvik. Det gikk av stabelen 11. mars 1994 etter mønster av «Arendalstreffene».

Vi serverte nydelig ertesuppe med rundstykker og nogo attåt med påfølgende hyggelig samvær, fellessang, kaffe avec., forfriskninger og en svingom.

Det hele ble meget vellykket. Over 70 str., brr., partnere og venner deltok og stemningen steg etterhvert til arendalske høyder.

Vårt neste treff er planlagt den 28. oktober 1994 og skulle noen ha lyst til å besøke oss er dere hjertelig velkommen. (både til treff og logemøter)

Vi er sikre på at våre treff vil være til både styrkelse og ekspansjon for våre loger og styrke samholdet mellom våre str. og brr. og takk til dere i Arendal som lot oss komme på besøk og føre idéen videre her.

Med hilsen i V.K.&S
Tommy og Thorleif Nyquist
Björg og Helge Flekke

Liv og Sverre Johnsen

Inger-Lise og Dagfinn Bjørgsvik
(eks. Fortuna og Terje Vigen)

**GRATULERER
MED TERJE-
NYTT !!**

Siste utgave av TERJE-NYTT var en nyttelig å holde i hånden. Et virkelig praktiskeblad av et blad er det blitt, og redaksjonen skal ha all ros for det arbeid som ansees. Bladet burde så inspirere til innlegg fra flere av leserne, oss selv inkludert. Redaksjonen har da også gitt uttrykk for at de ønsker snitt til bladet. Hvorvidt redaksjonen har plassert den nyklekkede kyllingen på forsen sammen med andre kjøpbeholdninger, med vilje, skal være usagt, men passer, ja det gjør det. Nyklekking av loyer skyer alt oftere, så, og om ikke for lenge skal loyer Lyngør institusjon.

Bladet hadde også denne gang innlegg fra vår Broderforening, denne gang ved Gunnar.

Flott innlegg !

Klipp fra «TRB-INFO»

Redaksjonen takker for dette, men finner det riktig å dele æren med typograf og trykker. Foruten deres innsats hadde nok «Terje Nytt» fremdeles stått på «stedet marsj».

(Takker for rosen, men korrigerer litt. Typografer og trykkere er bra folk, men vi er altså boktrykkere.)

KLÆR FOR DEN VOKSNE DAME

femina

HAVNEGT. 4 - ARENDAL . TLF: 37 02 14 83

ORDENENS DEVISE

Melodi: Absalon bygged'

Hil dig vor orden, stor og god,
ædel i tanke, fast i rod.
Du, med det godes sag i pagt,
drager frem med åndens magt.
Dit værk skal bestå,
om stormene bruse.

ABB
ASEA BROWN BOVERI

**ABB Installasjon
FOR ELEKTRIKERSERVICE:**
Industriveien, Stoa
4800 ARENDAL
TLF.: 37 02 21 00

MATLEVERING:

Skal De ha sammenkomst med enkel servering, arrangere stevne med full pensjon.

KONTAKT OSS:

FORENINGER - GRUPPER

Holmen 6 - 4800 Arendal

Tlf. 37 01 51 66

SVEN SØRENSEN

SIVILARKITEKT MNAL NPA

BENDIKSKLEIV 14, 4800 ARENDAL
BOK 98, 4801 ARENDAL

Entreprenør

BJØRN RØISLAND

Tvedestrand
Tlf.: 37 16 24 12

HUSK:

Når det gjelder sporsts- og fritidsutsyr går vi til

ØSTREGATE - ARENDAL - TLF. 37 02 14 76

Møbler - Teppar - Elektrisk
4870 FEVIK - Tlf. 37 04 71 12

Rent naturprodukt - Hudpleie og make up

Reneé Parfymeri & Gym Shop
Tyholmen 6
Tlf. 37 02 35 06

Reneé Parfymeri
Maxis Senter
Tlf. 37 02 73 75

- GIR DEG GRUNN TIL Å TAKKE FOR MATEN!

RING 37 02 51 60

Returadresse: Loge 61 Terje Vigen, Boks 32, 4801 Arendal

Din Dag i livet

*Det rørte seg et sted
en stille bølge
et sukk ved en strand
en enslig måke
fanget inn i stråler
fra en synkende sol i hav
var det din dag*

*Der sto du og speidet
speidet etter en lengsel
og følte bare sakte sus
en langsom strøm av
sitrende tankestreif i nuet*

*Kom du min dag
og favn mitt livs attrå
gi meg storlyset i lengtende tanker
svar meg ennå før glemsel
har dekket min pande
og knuget meg ned
i det visnete løv*

*Jeg myser mot dagens uro
og metter mitt livsjag
med brus av en vårbekk
og nikker mot lette gleder
og sukker
og tenker som alltid bestandig:
Dette er din dag i livet.*